

peruut vt salui fieret: et ideo mittet illis de-
 opationem erroris vt credant mendacio: z
 iudicent omnes qui no crediderut verita-
 ti: sed consenserut iniquitati. Per istum re-
 fugam: per istum qui se extollit super omne:
 quod dicit deus: z quod colitur: videt mi-
 bi populū israelitarū carnaliū putaturū im-
 pleri istam pphetiā: qua dictū est. Saluos
 nos fac dñe deus noster: z cōgrega nos de
 gentib⁹: qđ illo duce velut in cōspectu im-
 mitorū suorū visibiliuz: qui eos visibiliter
 capti uauerāt: habituri sunt visibilem glo-
 riā. Sic credunt mēdacio: quia dilectionē
 veritatis nō receperūt: vt nō bona carna-
 lia: sed spiritualia cōcupiscerēt. Sic enim a
 diabolo decepti sunt: vt occiderēt christū:
 qñ dixerunt: Si dimittim⁹ eum sic: omnes
 credent in eum: z venient romani z tollent
 nostrū z locū et gentem: quando Caiphas
 vnus ex ipis cū esset pontifex anni illius di-
 xit eis: Vos nescitis quicq̄: nec cogitatis:
 quia expedit vobis: vt vnus moriat homo
 p populo: z nō tota gens pereat. Hoc autē
 sicut euāgelista intellexit: nō a seipō dixit: s
 cū esset pontifex anni illi⁹ pphetauit: Quia
 Iesus moriturus erat p gente: z non tm̄ p
 gente: id est p ouibus que perierāt domus
 israel: sed vt filios dei qui erant dispersi cō-
 gregaret in vnū. Habebat em̄ alias oues
 que non erāt de illo ouili. Istas vniuersas
 oues: z de israelitis: z de gentibus diabo-
 l⁹: z ei⁹ angeli captiuauerāt. Expulsi itaq̄
 ab eis diaboli dñatu in cōspectu maligno-
 rū spiritūū q̄ eas captiuauerāt vt saluent z
 pficiant in eternū: vox earū est in pphetia:
 Saluos fac nos dñe deus noster: z cōgre-
 ga nos de gētib⁹: Nō sicut p antichristū
 compleri existimant iudei: sed p christū do-
 minū nostrū venientē in nomine patris sui:
 diem ex die salutare eius: de quo z hic di-
 ctum est: Visita nos in salutari tuo. Et di-
 cet omnis populus. Iste pdestinato-
 rum de circūcisione z p̄picio: gens sancta:
 populus in adoptionē. Fiat fiat.

Explicit Tractatus de ps. CV.
 Incipit Tractatus de ps. CVI.

Psalms iste miseratōnes dei com-
 mēdat nobis probatas in nobis: et
 ideo exptis est dulcior. Et mirum si
 potuerit suavis esse cuilibet: nisi illi qui id
 quod i isto psalmo audit: in se didicit. Nō
 tamē vni alicui vel duobus: sed populo dei
 cōscriptus est: z ad se agnoscendū tanq̄ in
 speculo ppositus. Cui⁹ titulus nō nūc tra-

ctandus est. Est em̄: Alleluia. Et bis al-
 lelulia. Qđ nobis cantare certo tēpore sol-
 lenniter moris est: fm ecclesie antiquā tra-
 ditionē. Neq̄ em̄ z hoc sine sacramēto cer-
 tis diebus cantam⁹ alleluia. Certis quidē
 dieb⁹ cantam⁹ alia: sed omni die cogitam⁹.
 Sic em̄ hoc verbo significat laus dei: et si
 nō in ore carnis: certe i ore cordis: semper
 laus eius in ore meo. Quod autē nō semel
 sed bis habet alleluia: titulus iste: nō hui⁹
 psalmi p̄pū est: sed et alius supior sic ha-
 bet. Et quātū apparet ex ei⁹ textu cantatus
 est ille de p̄pō israel. Cantatur autē iste de
 vniuersa ecclesia dei diffusa toto orbe ter-
 rarū. Forte nō imerito bis habet alleluia:
 ppter quod clamamus: Abba pater: cum
 aliud nihil sit abba: q̄ pater. Nō tamē fru-
 stra dixit apostol⁹: in quo clamamus: abba
 pater: nisi quia vnus quidē paries veniēs
 ad lapidem angularē clamat: abba: alius
 ex alio latere clamat: pater: in illo vtiq̄ la-
 pide angulari qui est pax nostra: qui fecit
 vtraq̄ vnum. Unde am⁹ ergo hic quid ad-
 moneamur: z vnde gratulemur: z vnde ge-
 mamus: z vnde auxiliū postulemus: vnde
 deseramur: vnde nobis subueniat: quid si-
 mus per nos: qđ per misericordiā dei: quō
 nostra superbia conteras vt illi⁹ gratia glo-
 rificetur: vnicuiq̄ hominū qđ dicitur sum:
 si fieri potest conteras in se. Loquor autem
 hominib⁹ qui ambulāt i via dei: et cōstitu-
 ti sunt in aliquo pfectu sp̄iali. Unde si qui
 forte ppter hoc minus me intelligunt: inue-
 niant vbi sint: z pficiendo ad intellectū fe-
 stinent. Non autē arbitror deserturū deum
 conatū nostrū: vt ad omnes pueniat quod
 loquimur siue exptos: siue in exptos: vt ex-
 pti approbent: in expti desiderēt: et omnib⁹
 suavis sit disputatio mea: que primū domi-
 no suavis erit: si veridica erit. Veridica at
 erit: si nō mihi a me: sed ab illo erit. Sic ce-
 pit psalmus.

Expositio psalmi.
Confitemini domino quoniā
 suavis est: quoniā in seculū
 misericordia eius. Hoc cō-
 fitemini: quoniā suavis est. Si gustastis cō-
 fitemini. Non potest autē confiteri qui gu-
 stare noluit. Unde enī dicitur est suauē
 esse quod nescit: Vos autē si gustastis q̄
 suavis est domin⁹: cōfitemini domino quo-
 niā suavis est. Si gustastis auiditate: con-
 fessione ructare: In seculū enim misericor-
 dia ei⁹: id est in eternū. Hic enim ita posi-

Alleluia
 t bonas
 t nō babet

etiam in seculū: quia in nobilitate
 re loca in seculū: et qđ grece
 vocat: eternū intelligit. Neq̄
 corda eius ad tempus est: nō
 cum ideo sit super domine
 ricordia: vt vnam cum angeli
 dicat qui redempti sunt
 nō: Redemptus quicquid
 israel de terra egypti: vt
 laboribus infructuosus: vt
 redēam tamē vniū qđ
 qui ab egypto liberati sunt
 est. Sed qđ sunt isti: Quos
 manu in iudicio: Abbe
 accipere redemptos de manu
 hoc est egypti: vt egypti
 ppter quos der nō p̄p̄
 n. Neq̄ in iudicio: Abbe
 p̄p̄: de ad hoc reges egypti
 nō tamē: vt egypti reges
 egypti: Abbe et oc
 ab aquilone z mari. Ihesus
 redemptos intelligit in toto orbe
 p̄p̄: de deo de magis: lata e
 ber amantē q̄ nō in iudicio
 baptismo in iudicio: Et tamē
 tanq̄ rubi mane: baptismo
 quine cōsecratio: in iudicio
 ta dēnt: te euadentibus qui
 bat remanet in iudicio: Abbe
 et iudicam tam fratre: vt
 glos: quid hic seipō cōp̄
 nū gentiū: redempti z cōfite
 simi: vt tangant hoc que cantat in
 gentib⁹: sed in iudicio: quod
 in populo autē illo dicit: Et
 pulue: tota illa gens ex iudicio
 carne: tota multitudo domi
 eta est ex egypto: semel p̄
 eta: semel ad terrā: q̄m
 mul em̄ omnes erāt in quibus
 bāt. Hec autē oia i figura cōn
 scripta sunt aut ad correctionē
 quos sine seculū ebuent: Ro
 simul omnes: sp̄ialit̄ in singulis
 dentes cōgregantur in vnam quā
 uitatē: z in vnum populum dei: Et
 nos nostrū etiā iudicio contig
 scripta sunt coniuncti in p̄p̄
 populus de singulis: nō singuli
 si: siquid em̄ vnus homo ex p̄p̄
 hie: ex singulis hominibus contig
 etiam cum loquor agnoscere te
 eques: noli cogitādo quā reman

tum est in seculu: quia in nonnullis scriptu-
 re locis in seclm: id est qd grece εἰς αἰῶνα
 dicit: in eternu intelligit. Necq enim miseri-
 cordia eius ad tempus est: et no in eternu:
 cum ideo sit super homines hec eius mise-
 ricordia: vt uiuant cum angelis in eternu.
Dicat qui redempti sunt a domi-
 no: Redemptus quide videt et populus
 israel de terra egypti: de manu seruitut: ex
 laboribus infructuosis: ex operibus luteis:
 videam tamen vtru ipsi sint qui hec dicunt:
 qui ab egypto liberati sunt a dno. Non ita
 est. Sed q sunt isti: Quos redemit de
 manu inimicor. Adhuc pt qsqz et illos
 accipere redemptos de manu inimicorū:
 hoc est egyptiorū: pprie expriment q sint
 propter quos hec vult psalmus iste canta-
 ri. De regionibus cōgregauit eos.
 Possunt esse adhuc regides egypti. Adul-
 ti enim etiā vnus puencie regiones sunt.
 Apte dicat. **Ab oriente et occasu:**
ab aquilone et mari. Istos ergo iam
 redemptos intelligim in toto orbe terraz.
 Popul hic dei de magna et lata egypto li-
 beratus: tanq p mare rubru ducitur: vt in
 baptismo finiat inimicos. Sacramēto enim
 tanq rubri maris: baptismo scz christi san-
 guine cōsecrato: insequētes egyptij pecca-
 ta delent: et te euadente nullus qui te pme-
 bat remanet inimicus. Isti ergo dicāt hec:
 et audiam iam fratres: quoniam dicit: iste
 pllus dei: quid hic agat in cōgregatiōe om-
 niū gentiū: redempta p christū. Ad quasi
 simul ptingant hec que cantant in omnib
 gentib: sed in singulis quibusqz credētib:
 in populo autē illo aliter. Totus enim po-
 pulus: tota illa gens ex semine Abrae fm
 carnē: tota multitudo dom israel semel edu-
 cta est ex egypto: semel p rubrum mare du-
 cta: semel ad terrā pmissionis pducta. Si-
 mul enim omnes erāt in quibus hec cōtinge-
 bāt. Hec aut oia i figura cōtingebāt i illis:
 scripta sunt aut ad correctionē nostram in
 quos finis seculorū obuenit. Nos ergo nō
 simul omnes: s paulatim singulatimqz cre-
 dentes cōgregamur in vnam quādam ci-
 uitatē: et in vnum populum dei: S in vno
 quoqz nostrū etiā singula contingūt: hec
 que scripta sunt contingūt in ppo. Etenim
 populus de singulis: nō singuli de popu-
 lo. Nūquid enim vnus homo ex plis: Sed
 pllus ex singulis homibus constat. Quic-
 qd enim cum loquor agnoueris: in te quisqz
 exptus es: noli cogitādo quasi remanere i

te: et putare qd i solo te cōtingūt: sed crede
 ista cōtingere: aut in omnib: aut ppe in om-
 nibus qui veniūt ad hunc populū: et de ma-
 nu inimicorū preciofo sanguie redimūtur.
 Repetitur est enim assidue qd cantauimus
 modo: miseratiōes eius. **Confiteant**
dno miseratiōes eius: et mirabi-
lia eius filiis hominū. Istos versus
 quātum animaduertere potui: qd potestis
 et vos: quat rextit: In quo numero quātū
 domino adiuuāte scrutari valuimus: signi-
 ficat nobis quatuor quasdā temptatiōes:
 ex quibus nos liberat cui consistēt sue mi-
 seratiōes. Fac enim hominē primo nihil que-
 rentē: fm vitaz veterē seductoria securita-
 te viuentem: nihil putantez aliud esse post
 banc vitaz qnqz finiendā: negligentē que-
 dam et socordē: obrutū cor habentē: illece-
 bris mūdi et mortiferis delectatiōib cōso-
 putū: Ut excites iste ad querēdā gratiā dei:
 vt fiat sollicitus: et tanq de somno euigilet:
 nōne manus dei excitat eum: Sed tamē a
 quo sit excitat ignorat. Incipit aut iā dei
 suauitatē gustare cū coquert veritatē fidē:
 S anteqz cognoscat delet errorē suū. In-
 uenit enim se in errore: vult cogscere verita-
 tem: pulsat vbi potest: temptat qd potest:
 vagat qua potest: famā etiam patitur ipsi
 veritatis. Prima ergo temptatio est erro-
 ris et famis: Ubi in hac temptatiōe fatiga-
 tus exclamauerit ad deū: perducit ad viā
 fidei: vnde incipiat pgerere ad ciuitatē quietis.
 Perducit ergo ad christum qui dixit:
 Ego sum via. Cum ergo ibi fuerit: iam sci-
 ens quid obseruare debeat: nō nunqz mul-
 tum sibi tribuendo: et quasi de suis viribus
 psumendo: incipit cōfligere velle bella cō-
 tra vitia: et ppter superbiā superari. Inue-
 nit ergo se ligatū difficultatibus cupidita-
 tum: et non posse viam ppter cōpedes am-
 bulare: Includum se sentit difficultate vi-
 torū: et tanq muro impossibilitatis erecto:
 portisqz clausis qua euadat vt recte viuat
 nō inuenit: iam scit quomō viuere debeat.
 Prius enim in errore erat: et famem veritatē
 patiebat. Accepit autē iā cibū veritatis: et
 positus ē in via: audit: viue bñ: fm qd no-
 sti. Antea enim nō noueras quēadmodū vi-
 ueres: mō accepisti et nosti. Conat et nō po-
 test: ligatū se sentit: exclamat ad dñm. Se-
 cūda ergo tēptatio est difficultatis in bene
 operando: sicut illa prima erroris et famis.
 Exclamat et in hac ad dñm: liberat dñs de
 necessitatib: rumpit vincula difficultatis

Alia lra.
 misericordie.

Alia lra.
 inimici.

Alia lra.
 a solis
 ortu.

et miserationum dei confessiones. Ad extremum ipsius ecclesie fit commendatio: que salua facta est per gratiam dei nostri: non per meritum suum. Et commemorat inimicorum afflictio: propter superbiam: quibus extinctis: erecta est ecclesia. Et propter insidias quasdam diminutionis ab hereticis: et detrimentorum quodammodo domesticorum. Et ex his circa ecclesiam divina beneficia: et psalmi conclusio.

Legamus iam magis quam differamus. Dicant qui redempti sunt a domino: quos redemit de manu inimicorum: de regionibus congregavit eos. Ab oriente et occidente: ab aequilone et mari. Christiani ergo ipsi dicant: de toto orbe convocati.

Erraverunt in solitudine in siccitate: vias civitatis habitacionis non inveniunt. Errorem mirabilem audimus: quid de inopias esurientes et sitietes erant: anima eorum in ipsis defecit. Sed quare defecit? Qui bono: non enim crudelis est deus: sed se commendat quod expedit nobis: ut nobis deficientibus roget: et ut subveniens ametur. Et ideo post hunc errorem et famem sitim. Et exclamaverunt ad dominum cum tribularentur: et de necessitatibus eorum eripuit eos. Et quid illis prestitit: quia errabant? Et deduxit eos in viam rectam: viam civitatis habitacionis non inveniunt: fame et siti estuabant et deficiebant. Et deduxit eos in vias rectas. Et irent in civitatem habitacionis. Quod subvenerit fami et siti nondum dixit: sed et hoc expectare.

Confiteantur domino miserationes eius: et mirabilia eius filiis hominum. Dicite expertis iam in via positi: iam ad civitates iuveniendam directi: iam denique a fame et siti liberati. Quonia satiauit animam inanem: et animam esurientem implevit bonis. Tu ergo bene: iam in via positus es: iam audisti quid agere debeas: quid sperare: quid aliud excipit quonia conaris et superaris. Sedentes in tenebris et umbra mortis: copeditos in mendacitate et ferro. Unde hoc: nisi quia tibi tribuebas: quia gratiam dei non agnoscebas: quia consilium dei circa te reprobas. Nam vide quid adiungat: Quonia immaricaverunt eloquium domini: propter superbiam iustitiam domini nescientes: et suam volentes constituere. Et consilium altissimi exacerbaverunt. Et bu-

miliatum est in laboribus cor eorum. Et nunc pugna contra concupiscentiam: deo desistente ab adiutorio: laborare potes vincere non potes: et cum fueris pressus consuetudine tua prava humiliabis cor tuum in laboribus: ut iam corde humiliato discas clamare: Infelix ego homo: quis me liberabit de corpore mortis huius: humiliatum est ergo in laboribus cor eorum. Infirmati sunt: nec fuit qui adiuveret eos. Quid ergo restat: nisi quare factum est? Si enim data esset lex que posset vivificare: omnino ex lege esset iusticia. Sed conclusit scriptura omnia sub peccato: ut promissio ex fide Iesu christi daretur credentibus. Lex subintravit ut abundaret delictum: Accepisti verbum: accepisti preceptum: nec desinis facere quod male faciebas: et accepto precepto auges peccata per pervaricationem superbie. Si te ignorabas: vel discite te: humiliatus clamabis a necessitate liberaberis: liberatus miserationes domini confiteberis.

Et exclamaverunt ad dominum cum tribularentur: et de necessitatibus eorum salvos fecit eos. Liberati sunt de secunda temptacione: restat tedium atque fastidii. Sed primo quid istis prestitit liberatis videte. Et eduxit eos de tenebris et umbra mortis: et vincula eorum dirupit.

Confiteantur domino miserationes eius: et mirabilia eius filiis hominum. Quare: Quas difficultates vicit: Quia contrivit portas eregas: et vectes ferreos contregit. Suscepit eos de via iniquitatis eorum: propter iniusticias enim suas humiliati sunt. Quia sibi tribuebant: non deo. Quia suam iusticiam constituiebant ignorantes dei iusticiam: humiliati sunt. Inveniunt se non posse sine eius adiutorio: qui de suis solis viribus presumebant. Sed quod aliud genus restat? Omnem escam abominata est anima eorum: Jam fastidium patuntur: fastidio languent: fastidio periclitantur: Nisi forte putas occidi eos fame potuisse: et non posse fastidio. Unde quid sequatur. Cum dixisset: Omnem escam abominata est anima eorum: ne quasi eos putares de satietate securos: non magis videres de fastidio mortuos. Et appropinquaverunt: inquit: usque ad portas mortis. Quid ergo restat? Ut et quod te delectat verbum dei: non tibi tribuas: neque hic aliqua infleris arrogancia: et avidus cibi in

Alia lra. t non habet.

Alia lra. t clamaverunt.

t liberavit.

Alia lra. t misericordie.

Alia lra. t inimici.

Alia lra. t a solis ortu.

Alia lra. t iniquo. t habitaculi.

Alia lra. t non habet.

Alia lra. t clamaverunt.

Alia lra. t misericordie.

Alia lra. t Quia t satiauit.

Alia lra. t victos.

Alia lra. t Quia exacerbaverunt. t eloquia dei.

Alia lra. t irritaverunt.

Quid constituit: Unde illam eruit: Quid ei presitit: Quæadmodum superbis resistit: humilibus gratiã dedit: Superbis scz primo populo iudeorum arroganti et extolenti se de genere Abrae: et quod illi genti sint credita eloquia dei: non eis hec valebant ad sanitatem: sed ad exaltatione cordis: ad tumorem potius q̄ ad magnitudinem. Quid ergo fecit deus: superbis resistens: humilibus autem dans gratiam: ramos naturales propter superbiam amputans: oleastrum propter humilitatem inferens: Quid fecit deus? Audite hec duo: de primo quomodo superbis resistat: deinde quæadmodum humilibus det gratiã. **Posuit flumina in desertum.** Currebant ibi aque: currebant pphetie. Quere modo apud iudeos pphetiam: non inuenis. **Posuit enim flumina in desertum.** Et exitus aquarum in sitim. **Posuit flumina in desertum.** Biant isã nõ est ppha: et nos nõ cognosceat ampliõ: **Adhuc posuit flumina in desertum: et exitus aquarum in sitim.** **Terram fructiferam in salinas:** Queris ibi fidem christi: non inuenis: queris prophetam: non inuenis: queris sacerdotem: non inuenis: queris sacrificium: non inuenis: queris templum: non inuenis. Quare hoc? Quia posuit flumina in desertum: et exitus aquarum in sitim: terram fructiferam in salinas. **Uñ: Quo merito? A malicia inhabitantium in ea.** Ecce quomodo superbis resistit: Audi quomodo humilibus dat gratiam. **Posuit desertum in stagna aquarum: et terrã sine aqua in exitus aquarum.** **Et habitare fecit illic esurientes:** Quomaz illi dictum est: Tu es sacerdos in eternum s̄m ordinẽ **Abelchisedech.** Queris enim sacrificium apud iudeos: nõ inuenis s̄m ordinem Aaron: q̄a posuit flumina in desertum. Queris s̄m ordinem **Abelchisedech:** apud illos non inuenis: sed p totum orbem celebratur in ecclesia: **A solis ortu vsq̄ ad occasum:** laudat nomen domini. Et dicit deus illis quorum flumina posuit in desertum: **Nõ est mihi voluntas in vobis dicit dominus: nec accipiã sacrificiũ de manibus vestris:** Quia ab ortu solis vsq̄ occasum sacrificiũ mũdum offertur nomini meo. **Ubi erant omnia inimicidã sacrificia:** quãdo desertum erant: quãdo squalabant: quãdo saline erant omnes gentes: ibi nũc fontes: ibi nũc flumina: ibi nunc stagna aquarum: et exitus aquarum.

Alia lra
fallugine.

Alia lra
sollocavit

Ergo superbis resistit: humilibus autem dedit gratiam. Et habitare fecit illic esurientes: quia edent pauperes et saturabuntur. **Et constituerunt ciuitatem habitationis.** Interim habitationis in spe: quomam qui me audit inquit habitabit in spe. Et constituerunt ciuitatem habitationis. **Et seminauerunt agros et plantauerunt vineas: et fecerunt fructum frumenti.** **A quẽ fructũ gaudet operari ille q̄ dicit: Non quero datum: sed requiro fructum.** **Et benedixit eos et multiplicati sunt nimis: et iumenta eorum non sunt diminuta.** Hoc stat. Firmũ enim fundamentũ dei stat: qz nouit dominus qui sunt eius. Iumenta enim et pecora dicunt in ecclesia simpliciter ambulantes: s̄ vtilia: non multũ docta: sed fide plena: Ergo et spiritales et carnales benedixit eos: et multiplicati sunt nimis: et iumenta eorum non sunt diminuta. **Et pauci facti sunt et verati sunt:** Unde hoc: **Be trãserfor: Immo de interno.** Est enim pauci fierent ex nobis extierunt: sed non erant ex nobis. Ideo autem tanq̄ de his dicit: de quibus antea loquebatur: vt cum intellectu discernatur: qz tanq̄ de hisdem loquitur: propter communia sacramenta. Ad populum enim dei pertinent: et si non per virtutem: certe per speciem pietatis. **Be illis enim audiuimus per apostolum: In nouissimis temporibus instabunt tempora seua.** Erunt enim homines seipos amantes. Primum malum seipos amantes: vtique sibi placentes. Utinam sibi displicerent: et deo placerent: vtinam in difficultatibus exclamarent: et a necessitatibus liberarent. Sed multum de se presumptentes pauci facti sunt. **Manifestum est fratres: omnes qui se diuidunt ab vnitãte pauci sunt.** Multi enim sunt: sed in vnitãte dum non sunt separantur ab vnitãte. **Luz enim ceperit ad eos non pertinere multitudine vnitãtis: in heresi et scismate pauci sũt.** **Et pauci facti sũt et verati sunt.** **A tribulatione malorum et dolore.** **Et effusus est contemptus super principes.** **Reprobati enim sunt ab ecclesia dei: et magis: quia principes esse voluerũt: ideo contempti sunt: et facti sunt sal infatuatum proiectum foras: ideo conculcatur ab hominibus.** **Effusus est contemptus super principes.** **Et seduxit eos in inuidia et non in via.** Illi superius in via: illi ad ciuitatem directi. **Beniq̄ illi deducti:**

Alia lra
t natiuitatis.

Alia lra
t minorauit.

Alia lra
t Effusa est contentio.

Alia lra:
t errare fecit.

Psalmus

recogens manifestari unitate: victa oppila-
bit os suū. **Quis sapiēs ⁊ custodiet**
hec: ⁊ intelliget miseratōnes dñi.
Videte quo sine clausit. Quis sapiēs ⁊ cu-
stodiet h: Et qd custoditur ē: Sapiēs: id
est si paup sit custodit: si nō sit diues: id est
nō sit supbus: nō sit inflatus custodit hec.
Quare em custodit h: Quia intelliget mi-
seratōnes dñi: Nō merita sua: nō vires su-
as: nō potentā suā: sed miseratōnes domi-
ni: Qui errantē ⁊ egenū i via deduxit ⁊ pa-
uit: qui pugnante aduersus difficultatē pec-
catoy: ⁊ colligatum vinculis cōsuetudinis
soluit ⁊ liberauit: Qui fastidiētē vbu dei: ⁊
tedio quodā pene moriētē: missa medicina
vbi sui recreauit: Qui piclitātē inf naufra-
gia: ⁊ pcellosa mar h° discrimina: mari pla-
cato ad portū pduxit: Qui eū deniqz psti-
tuit in eo ppo vbi humilib° dat gratiā: nō i
illo vbi supbis resistit: ⁊ fecit eū suū: ⁊ intus
manens multiplicare: vt nō foras exiens
minueret. Hoc vident recti ⁊ iocūdantur.
Omnis ergo iniquitas oppilabit os suum:
⁊ qui est sapiēs custodiet hec. Unde custo-
diet: Per humiliatē intelligēdo miseratio-
nes dñi: quia vbiqz dictum est: Confiteant
domino miseratōnes eius: ⁊ miracula eius
filij hominū.

Explicit Tractatus de ps. CVI.

Incipit Tractatus de ps. CVII.

Excusatio de omissione expo-
sitionis huius psalmi.

Psalmi centesimi septimi exponē-
dum nō putau: quoniam iam expo-
sui euz in psalmo qnquagesimo ser-
to: ⁊ in psalmo qnquagesimonono: ex quo-
rum postremis partib° iste constat. Nā po-
strema ps qnquagesimifexti: pma est huius:
vsqz ad eum versum: vbi dicit. **Et super**
omne terrā gloria tua. Hinc autē vsqz
in finem: postrema ps est: qnquagesimino-
ni. Sicut postrema pars centesimi tricesi-
mi quarti: eadem est q centesimi tertij deci-
mi: ab eo versu vbi dicit: **Simulachra gen-**
tū argentū et aurum. Sicut tertiusdecim°
⁊ qnquagesimifecundus mutatis aliquib°
medijs: eadē habēt omnia a pncipijs vsqz
in fines. Quęctiqz igit in hoc psalmo cen-
tesimoseptimo aliquatū aliter posita sūt:
q̄ i illis duob° ex quozū partib° cōstat: nō
habēt intellectū difficilē. Sic i qnquagesi-
mosexto dicit: **Cantabo ⁊ psallā: exurge glo-**
ria mea. In isto autē: **Cantabo ⁊ psallā**
in gloria mea. Ad hoc em dictū ē illic:

erurge: vt i illa cātaret ⁊ psalleret. Itē ibi.
Quā magnificata ē vsqz ad celos misericor-
dia tua: vel sicut alij interpretati sunt eleuata
est: hic autē. **Quā magna ē sup celos**
misericordia tua. Facio em magnifica-
ta ē vsqz ad celos: vt magna sit i celis. Hoc
em voluit dicere sup celos. Itē i qnquage-
simonono. **Letabor ⁊ diuidam siccimā: hic**
autē. Exultabo: ⁊ diuidā siccimā.
Ubi ostendit: qz de diuidēda siccima signi-
ficatū ē post dñi resurrectionē pdictū futu-
rū: ⁊ illā leticiā ad hāc exultationē p̄tinere:
vt ideo letetur: qz exaltat. Ubi alibi dicit:
Cōuertisti luctū meū in gaudiū mihi: cōsci-
disti lacrū meū: ⁊ accinxisti me leticia. Itē
ibi. **Et effrem fortitudo capitū mei. hic autē.**
Effrem susceptio capitū mei. Sus-
cipiendo em fit fortitudo: id est suscipiēdo
fortes facit: fructificās in nobis: Interpretat
em effraim fructificatio. Susceptio autē ad
vtrūqz referri pōt: siue cū suscipim° ebriū:
siue cuz ipse nos suscipit qui ē caput ecclie.
Et quod ibi ait: **Tribulātes nos: hic autē:**
Inimicos nostros. Vniqz idē ipi sūt.
Admonemur sane isto psalmo eos titulos
qui tanq̄ de historia positi sūt rectissimi fie-
ri: vt fm pphetiā intelligam°: fm qd vide-
mus psalmos esse cōscriptos. Quid em tā
diuersū fm historiā: q̄ id qd ē in titulo qn-
q̄gesimifexti psalmi. In finez nē corrupas
ipi **Dauid:** in tituli inscriptōez: cū suggeret
a facie Saul in spelūcā. Et in titulo qnqua-
gesiminoni. In finem his q̄ imutabunt in
tituli inscriptōez ipi **Dauid** in doctrina: cū
succendit **Adelopotamiā: Syria: ⁊ Syria**
Sobal: ⁊ cōuertit Joab: et p̄cussit in valle
Salinarū duodecim milia. Nā p̄ter id qd
positū ē. In tituli inscriptōez: ⁊ ipi **Dauid:**
⁊ in fine: cetera ita diuersa sunt: vt ille ha-
beat hūilitatē **Dauid:** iste fortitudinē. Ille
fugā: iste victorias. Et tamē ex istoz duoz
posteriorib° p̄tib°: quoz tā diuersi sūt titu-
li: psalmus iste cōponit. Ubi significat ad
vnū aliqd cōcurrere vtrūqz: nō sup̄ficie hi-
storie: s̄ altitudine p̄phetie: copulatis vtri-
usqz finib° in h vno. Cui⁹ ē titul⁹. **Cāticū**
psalmi ipi dauid. Neutro illi titulo si-
milis: p̄ter qd etiā h positū ē: **Ipsi Dauid.**
Quā multis patrib° ⁊ multū modis: sic ad he-
breos epla loquit. Olim de° locut⁹ est pa-
trib° p p̄bas. In eo tñ locut⁹ ē: quē misit
postea vt cōplerent eloquia p̄phaz. Quot
quot em p̄missiones dei: in illo sunt.

Explicit Tractatus de ps. CVII.

Alia lra.
t Effraim.